

»Po kaj?«

»Pogledat grem, kaj sinička dela. Nasujem ji polno semena, potem pa odprem vratca in počakam. Bomo videli, kaj stori...«

»Jakec, to ti jaz lahko naprej povem, kaj bo tvoja sinička storila, ako napraviš tako, kakor govoriš. Le poslušaj me! Komaj da se je kletka odprla, ti skoči tvoja ptičica na rob vratc in postane nekoliko trenutkov, kakor bi ne mogla prav verjeti, da se ji je res odprla ječa. Potem pa, ko se ji srce nekoliko pomiri od prevelikega veselja, odrči v zlato svobodo in menila se ne bo za bučno seme in razne dobrote, ki jih ji ti natreseš v kletko, pa če bi bila tudi še tako lačna!«

»Ali da res tako stori, mamica?... O, Jakec, s tabo grem, če boš res... Rad bi videl...«

»Seveda bom! Ali misliš, da se meni nič ne smili?«

In šla sta odpirat vrata ubogi jetnici. Zgodilo pa se je vse tako, kakor je prorokovala Janezkova mati! —

Ob studenčku.

*Kristalni studenček
skaklja čez kremenček
in mlinček nov goni
pri teti Poloni.*

*Pa zajčke napaja
in srne iz gaja,
prevažna spet račke,
umiva jim tačke.*

Albin Čebular.

Naša kozica.

**Pridna naša je kozica,
vime prav lepó ima;
če napasel sem jo dobro,
mleka nam poln lonček da.**

**Dá kozlička vsako leto,
ko približa se pomlad;
to vesela je živalca,
poskakuje kakor škrat.**

**Okrog matere se suče,
vse veselo se ji zdi,
saj ob materinem varstvu
daleč druge so skrbi.**

Fr. Ločniškar.